

כתבת השער הקידומי:

שרון מכסר את מישרד הביטחון

החלטתו של שר הביטחון למנות את הורד אריה גנגר לתפקיד בכיר כבר גרמה לפיטוריו מנכ"ל משרד הביטחון. העובדים מאיימים שביתת. האם ימנה שרון את רן פקר למנכ"ל משרד הביטחון?

6

כתבת השער האחורי:

חוה אלבדשטיין נפרדת מבעלה!

הזמרת המפורסמת נפרדת מבעלה אחרי 13 שנות נישואין. היא מכי חרשה שמועות על רומן עם גבר אחר. מקורביה של הזמרת מודיעים שזהו משבר הר"ף, שמקורו בחילוקי דעות מיקצועיים.

74

נרצח בידי זדים

שלושה אנשים ירו בו בפרדס ליד רעננה מטוח קצר. יהודה אריה לוי היה איש דח"ק, שהוצא להורג בידי חבריו למחתרת. על מצבתו נאמר כי נרצח בידי זדים. המישפחה ממאנת לשכוח ולסנוח. פרשת מותו של הי"איש, שהמציא חומר נפץ ושקרא לאיחוד המחתרות, מתפרסמת כאן לראשונה.

13

פרקליטו של שר

שלמה תומיה-כהן ידוע כפרקליטם של שמואל פלאמי-שרון ושר העבודה והרווחה, אהרון אברהם צירא. מיקצועו הוא תחביבו, אך הוא טוען שעיסוקו העיקרי הוא גידול הדרור. מיהו האיש שמאחורי הגלימה? שר מה תומיה-כהן מספר כי כיתו על חייו ועל מישיפתחו.

28

נמטלו מאתנו

בראיון עם העולם הזה אומר המוסיקאי שלמה בר דברים בוטים: "לולא הייתי אמן, הייתי הורס את הכל!" הוא מספר על ייסוריו כילד מרוקאי, על התפתחות השניאה והניוון של בני-עדתו ועל דרכו אל היצירה. "אני לא בצד שלהם", הוא אומר, "אני עכשיו נחצא אחי נם בפנים, אבל שיין לחץ."

51

חלוי איך הם מבקשים!

נשים וגברים ישראליים ממשיכים להגיב על מאמרו של הגבר האוסטרלי, שטען כי הנשים אינן יודעות כיצד לענג גבר ואינן מכירות את גופן. הגברים הישראליים מסכימים עימו. פנינה רוזנבלום אומרת: "כל בקשה הנאמרת ברכות ובחמימות מתקבלת יפה!"

55

זינים במפלגה הליברלית

העולם הזה מפרסם מיסמך שכתב עסקן המפלגה הליברלית, שהיה קבי לניקוזות. מן המיסמך עולה שקבוצת אנשים במפלגה זייפה חתימות כדי להשתלט על אחד ממרכזיה הכוח של המפלגה.

62

הידואין במטוס

שעה אחרי בואם הגיעה המישיפת. כיצד ידע הפקד הכיב שוויקי היכן נחפשו? הסיפור שמאחורי תפיסת הכנופיה שברכיתה הצי קינזי גרם הידואין, וטע קידוגרם השישי.

71

- נא להכיר את מרסל רוזנטל, המספרת לאור נרות: שערות כרוח **62**
- ברכה שוורץ, יעקב כורז, בני אמדרוסקי וישראל גוריון: מה הם עושים היום? **66**
- תערוכה יוצאת-דופן: את מי מענישה רחל פינקלשטיין? **72**

מדורים קבועים:

4	תשקוף במדינה
5	אתה והשקף
10	מכתבים
14	תשבץ
18	הורוסקופ - מזל קשת
20	חשבון עוכר ושכ
23	עולם קטן - יפאן, צרפת, ברית
25	המועצות
26	אנשים בעולם
31	אנשים
32	ממסיכה למסיכה
35	בדונים
	הנרון - ישראל אינה אשה
	חוקית, היא לא יצאנית תוקפנית:
37	נימפומניה
	יומן אישי - הסינגון של בגין
	מזרחנים כחוליעיני, אייכמן, והי
38	דיפלומט הקנדי, המחזל והמישגל
43	רחל המרחלת
44	כלבוטק
	מה הם אומרים - יואל מרוקס,
45	טוביה צפיר ויונתן כרמון
46	שידור
47	מדריך שידורים
	קולנוע - האחים סאוויני וסירטס
	פאדורה פאדרונה, אלקס פלג בסרט
48	זר בעיר, זהו אלביס
58	איש ממאדים
	זה היה העולם הזה שהיה -
	פרשת כפר-קאסם, השבוי שחזר
	מדמשק ומפקדת-השלום של יגאל
	אלון
61	נמר של נייר - מילן קונדרה,
64	אלכס זבזי, ר' פינטו ושמיא גולן
77	ספורט

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי. ראש המערכת: יוסי ינאי. עורכת-בית: יוסי שנון. רכזי מערכת: שרית ישי ושלמה פרנקל. עורכי כיתוב: תמי מוטוביץ וגורא גוימן. צלמי מערכת: ציון צפריר וענת פרנאסטי. ראש המינהלה: אברהם פיטון. מחלקת המודעות: רפי זכרני. המוציא לאור: "העולם הזה" בע"מ. מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן-אביגדור. הפצה, גר" בע"מ. גזופות צינוקורפיה, "כספי" בע"מ.

קובא קרי

אחרי שהעורכים והעיתונאים דיברו גבוהה-גבוהה על חופש-העיתונות בתוכנית דילמה בטלוויזיה, אפשר היה לקוות כי מעשה זה יקים את ציבור-העיתונאים כולו על רגליו. מול פני סכנה כזאת לחר פשה-העיתונות ולעצמם היו צריכים להירדם על כל הבדלי-הדעות הפוליטיות. היה כאן מקום לפעולה מאורגנת של ציבור-העיתונאים, לאיום שבבית-עיתונות כל-לית, לזעקה משותפת. שום דבר כזה לא קרה. טלוויזיה לחוד ומציאות לחוד. העיתונות הישראלית עברה על כל העניין בשתיקה רועמת. היא כאילו אמרה: כל זמן שזה נעשה נגד ערבים, זה בסדר. מכאן רק צעד קטן ל-קביעה: כל זמן שזה נעשה ליהודים בעד ידעות שאינן מקובלות על הרוב, או על הממשלה, זה בסדר.

"חוק העיתונות" משנת 1933 הוא חוק דיקטטורי. הוא נולד בדיקטטורה היקולניאלית הבריטית, ואחת מטרתו: להבטיח את הדיקטטורה מפני כל ביקורת או התקפה עיתונאית. עצם המשך קיומו במדינת-ישראל הדמוקרטית הוא חרפה. מובן מאליו שאין דומה לו בשום מדינה בעולם, המתיימרת להיות דמוקרטית. הסעיף 19 בחוק זה אומר כי הנציב העליון (ומאז 1948: שר-הפנים) יכול לס' גור כל עיתון כראות-עיניו, אם פירסם חומר שגראה לו (לשר בילבד) כמסוכן ל-

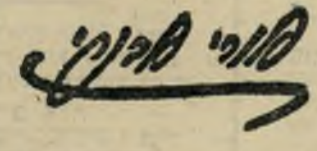

ההפגנה בשערי "אלי-פג'ר" שימוש מועט בסעיף דראקוני

שלום-הציבור. אין השר זקוק לכל הליך מישפטי להוכחת טענתו, ואין עירעור על החלטתו. מאז קום המדינה, נעשה אך שימוש מרעט בסעיף דראקוני זה. פעם נסגר קול העט, ובית-הדין המישיפט העליון של המדינה אמר על כך דברים בוטים בפסק-דין היס'טורי. בפעם אחרת, בושא מילחמת העולם הזה במישיטר של דויד בן-גוריון ומשה דיין, נעשה שימוש בסעיף זה כדי לסגור את המהדורה האנגלית של העולט הזה, שהופיעה אז.

עתה נעשה שוב שימוש בסעיף זה. הי' יומון הערבי אלי-פג'ר ("השחר"), המופיע בירושלים המיזרחית, המוציא שם גם מהדורה שבועית אנגלית, נסגר על-ידי שר-הפנים למשך חודש, אחרי שמנחם בגין עצמו הודיע (וכנראה גם החליט) על כך בנאום בכנסת. יוסף בורג פשוט קפץ לדום ומילא - כפי שהוא עושה כל חייו - את הוראות בעל-השילטון.

מבחינה פורמלית, העיתון הערבי מר' פיע ב"ירושלים המאוחדת, בירת-הנצח של מדינת-ישראל". כלומר: הוא עיתון יש-ראלי לכל דבר. מה שנעשה לו היום, יכול להיעשות מחר לכל עיתון ישראלי אחר, ערבי או עברי.

מימין: בועז עברון, אורי אבנרי, יב"ג חיים ברעם, חברי מערכת אלי-פג'ר, שלמה פרנקל.